

Jeremiah / ירמיה - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

Chapters 1-4 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 4

Verses 1-4 not extant among Dead Sea Scrolls

5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו תקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר:

6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול:

Verses 7-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו:

14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך:

15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים:

16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם:

Verses 17-31 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 5 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 6

Verses 1-30 not extant among Dead Sea Scrolls

30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

Chapter 7

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:

2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה:

Verses 3-14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים:

16 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך:

17 האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם:

18 הנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:

19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם:

Verses 20-27 not extant among Dead Sea Scrolls

28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם:

29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו:

30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו:

³¹ ובנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צוייתי ולא עלתה על לבי:

³² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום:

³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:

³⁴ והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

Chapter 8

¹ בעת ההיא נאם יהוה יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם:

² ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:

³ ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים למן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות נשארות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:

Verse 4 not extant among Dead Sea Scrolls

⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב:

⁶ הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצתם כסוס שוטף במלחמה:

⁷ גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור ישמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה:

⁸ איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים:

⁹ הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם:

¹⁰ לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר:

¹¹ וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:

¹² הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה:

Verses 13-17 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁸ מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי:

¹⁹ הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בהמדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר:

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני:

²² הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

²³ מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי:

Chapter 9

¹ מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים:

² וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה צבאות:

³ איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך:

4 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו:

5 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה:

Verse 6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו:

8 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:

9 על הרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו:

10 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב:

11 מי האיש החכם ויבין את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר:

12 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולוא הלכו בה:

13 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם:

14 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש:

15 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:

Verses 16-21 not extant among Dead Sea Scrolls

22 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:

23 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה:

Verse 24 not extant among Dead Sea Scrolls

25 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

Chapter 10

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה:

Verse 3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 בכסף ובזהב ייפהו במקבות ובמסמרות יחזקום ולוא יפיק:

Verses 5-8 do not appear in the Dead Sea Scrolls Jeremiah text, which is also mirrored by the Greek Septuagint. This signifies that the Dead Sea Scrolls and the Greek Septuagint represent an older, more pure form of the Book of Jeremiah compared to the Masoretic Text.

9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם:

10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו:

11 כדנה תאמרון להם אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מן ארעא ומן תחות שמיא אלה:

12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים:

13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו:

14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח במ:

15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתים יאבדו:

Verses 16-17 not extant among Dead Sea Scrolls

18 כי כה אמר יהוה קולע את ישב הארץ הזאת והצרותי למען ימצאו מכתך:

Verse 19 not extant among Dead Sea Scrolls

20 אהלי שדוד שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי:

21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה:

22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים:

23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו:

Verses 24-25 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 11

3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת:

4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאני אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם

ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:

5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר

אמן יהוה:

6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה:

Verses 7-18 not extant among Dead Sea Scrolls

19 ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולוא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים

ושמו לא יוזכר עד:

20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי:

Verses 21-23 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 12

Verses 1-2 not extant among Dead Sea Scrolls

³ ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה:

⁴ עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לוא יראה יהוה את אחריתנו:

⁵ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים בארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן:

⁶ כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות:

⁷ עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה:

Verses 8-12 not extant among Dead Sea Scrolls

¹³ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה:

¹⁴ כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתושם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם:

¹⁵ והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתיים איש לנחלתו ואיש לארצו:

¹⁶ והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי:

¹⁷ ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

Chapter 13

- ¹ כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו:
² ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני:
³ ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר:
⁴ קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע:
⁵ ואלך ואתמנהו בפרתה כאשר צוה יהוה אותי:
⁶ ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם:
⁷ ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל:

Verses 8-21 not extant among Dead Sea Scrolls

- ²² וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שוליד נחמסו עקביך:
²³ היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע:

Verses 24-26 not extant among Dead Sea Scrolls

- ²⁷ נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:

Chapter 14

Verses 1-3 not extant among Dead Sea Scrolls

- ⁴ בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם:
⁵ כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא:
⁶ ופראים עמדו על שפאים שפאו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב:

7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו:

Verses 8-22 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 15

1 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו:

2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי:

Verses 3-21 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 16 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 17

Verses 1-7 not extant among Dead Sea Scrolls

8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:

9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו:

10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו:

11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבהו ובאחריתו יהיה נבל:

12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו:

13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו וסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:

14 רפאני יהוה וארפה הושעני ואושעה כי תהלתי אתה:

15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא:

16 ואני לא אצותי מרעה אחרוך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:

17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה:

18 יבשו רדפי ואל אבושה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם:

19 כה אמר יהוה אלי הלוך ועמדת בשער בני עם אשר יבוא בו מלך־יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם:

20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה:

21 כה אמר יהוה השמרו בנפשתיכם ואל תשוא משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם:

22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם:

23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שמע ולבלתי קחת מוסר:

24 והיה אם שמוע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה:

25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דויד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם:

26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה:

Verse 27 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 18

Verses 1-14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה:

16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישום ויניד בראשו:

17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם:

18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכנהו

בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו:

19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי:

20 הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם:

21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות

בחוריהם מכי חרב במלחמה:

22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי:

23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים

לפניך בעת אפך עשה בהם:

Chapter 19

1 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים:

Verses 2-7 not extant among Dead Sea Scrolls

8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עובר עליה ישם וישרק על כל מכתה:

⁹ ויאכלו בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם:

Verses 10-15 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 20

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

² ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה:

³ ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיה מן המהפכת ויאמר אליו ירמיה לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב:

⁴ כי כה אמר יהוה הנני נתנך מגור לך ולכל אהוביך ונפלו בחרב אויביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבל והכם בחרב:

⁵ ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה:

Verse 6 not extant among Dead Sea Scrolls

⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי:

⁸ כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום:

⁹ ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל:

Verses 10-12 not extant among Dead Sea Scrolls

¹³ שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים:

- 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך:
15 ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה:
16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים:
17 אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמו קברי ורחמה הרת עולם:
18 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

Chapter 21

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר:

Verses 2-6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר ומן החרב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם:

8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנה אני נתתי לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות:

9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדיים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל:

10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא:

Verses 11-14 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 22

Verses 1-2 not extant among Dead Sea Scrolls

- 3** כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עושק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה:
- 4** כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רוכבים ברכב בסוסים הוא ועבדיו ועמו:
- 5** ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה:
- 6** כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה:
- 7** וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחור ארזיך והפילו על האש:
- 8** ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש על רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
- 9** ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
- 10** אל תבכו למת ואל תנוודו לו בכו בכו להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו:
- 11** כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיה מלך יהודה המלך תחת יאשיהו¹ אביהו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד:
- 12** כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד:
- 13** הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו:

¹ 4QJer^a: *Josiah* (plene spelling). 4QJer^c however has יאשיה, omitting the final *Vav* (ו) at the end of the name *Yo'shiYahu* (*Josiah*, meaning *Yahuweh Heals*. In the Book of Jeremiah, *Josiah* is only mentioned in passing, being the last "good king" of Israel). This is quite a common occurrence with Hebrew names ending in *Yah* (יה), the short form of the name *Yahuweh* (יהוה), with certain manuscript opting for the longer *Yahu* (יהו) compared to *Yah* (יה). This is also common even in the same manuscript, with the different spellings of the same name sometimes even appearing in the same verse!

- 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים **קרוע**² לו חלוני וספון בארז ומשוה בששר:
- 15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו:
- 16 דן דין עני ואביון אז טוב הלוא הוא הדעת אתי נאם יהוה:
- 17 כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות:
- 18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאושיה מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה:
- 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם:
- 20 עלי בלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשפכו כל מאהביך:
- 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
- 22 כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך:
- 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה:
- 24 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך:
- 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדיים:
- 26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו:
- 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו:
- 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו:

² 4QJer^c: *cutting* (plene spelling). 4QJer^a and Masoretic read וקרע meaning *and he cuts* (defective spelling). The reading of 4QJer^c is also the reading found in the Greek Septuagint (LXX). This indicates that both readings are quite ancient. The main difference between the readings would be with regards to what is being said: either it's an entire quote that continues to the end of the verse (4QJer^c, LXX), or one that stops before *and he cuts* (4QJer^a, Masoretic).

Verse 29 not extant among Dead Sea Scrolls

30 כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

Chapters 23-24 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 25

Verses 1-6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעיסני במעשה ידיכם לרע לכם:

8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי:

Verses 9-14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם:

16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אני שלח בינתם:

17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את:

Verses 18-23 not extant among Dead Sea Scrolls

24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר:

25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי:

26 ואת כל מלכי הצפון הקרובים והרחוקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם:

Verses 27-38 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 26

Verses 1-9 not extant among Dead Sea Scrolls

10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש:

11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם:

12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם:

13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו:

Verses 14-24 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 27

1 בראשית ממלכת יהויקם בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:

2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוראך:

3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמוך ואל מלך צר ואל מלך צידוך ביד מלאכים הבאים ירושלם אל:

Verses 4-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה **3???**:

³ The space in manuscript 4QJer^c, the only manuscript containing extant verses from this chapter, indicates that the ending of verse 13 was either missing, or shorter compared to the ending found in the Masoretic Hebrew text. The LXX completely omits the verse altogether.

14 **4???** הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם:
15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים
לכם:

Verses 16-22 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 28-29 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 30

Verses 1-5 not extant among Dead Sea Scrolls

6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקוב וממנה יושע:
8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים:
9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם:

Verses 10-16 not extant among Dead Sea Scrolls

17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחת קראו לך ציון היא דרש אין לה:
18 כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנותיו ארחם ונבנה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב:
19 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרביתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו:
20 והיו בניו כקדם ועדותו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו:

⁴ The space in manuscript 4QJer^c, the only manuscript containing extant verses from this chapter, indicates that the beginning of verse 14 was either missing, or shorter compared to the beginning found in the Masoretic Hebrew text. The LXX also has a shorter form of this verse, even shorter than that seen in 4QJer^c.

- 21 והיו אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה:
22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול:
24 לא ישוב חרון אף יהוה עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתרבנו בה:

Chapter 31

- 1 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם:
2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך:
3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים:
5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו:
6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקוב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושיע יהוה את עמך את שארית ישראל:
8 הנני מביא אותם מארץ צפון ואקבצם מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה:
9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם על נחלי מים בדרך ישר ולא יכשלו בה כי היתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:

Verse 10 not extant among Dead Sea Scrolls

- 11 כי פדה יהוה את יעקוב וגאלו מיד חזק ממנו:

¹² ובאו ורננו במרום ציון ונהרו על טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד:

¹³ אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבליכם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם:

¹⁴ ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה:

Verses 15-18 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁹ כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי:

²⁰ הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

²¹ הציבי לך ציונים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה:

²² עד מתי תתחמקים הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר:

²³ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש:

²⁵ כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי:

²⁶ על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי:

Verses 27-40 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 32

Verses 1-23 not extant among Dead Sea Scrolls

24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה:

25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לכה השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים:

Verses 26-44 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 33

Verses 1-15 not extant among Dead Sea Scrolls

16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו:

17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש יושב על כסא בית ישראל:

18 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עלה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים:

19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:

20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה לבלתי היות יומם ולילה בעתם:

Verses 21-26 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 34-41 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 42

Verses 1-6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו:

8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כול שרי החילים אשר אתו ולכול העם למקטון ועד גדול:

9 ויואמר אלוהימה כוה אמר יהוה אלוהי ישראל אשר שלחתמה אותי אליו להפיל תחנותיכמה לפניו:

10 אם שוב תשבו בארץ הזואת ובניתי אתכם ולוא אהרוס ונדעתי אתכם ולוא אתוש כיא נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם:

11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתמה יראים מפניו אל תיראו ממנו נואם יהוה כיא אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו:

Verses 12-13 not extant among Dead Sea Scrolls

14 לאמור לוא כיא ארץ מצרים נבוא אשר לוא נראה מלחמה וקול שופר לוא נשמע וללחם לוא נרעב ושם נשב:

Verses 15-222 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 43

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם:

3 כי ברוך מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל:

4 ולא שמע יחנן וכל שרי החילם וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה:

5 ויקח יחנן וכל שרי החילם את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם:

6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזרדן את גדליהו בן אחיקם ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו:

7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו תחפחס:

⁸ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר:

⁹ קח **בידך**⁵ אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן בית פרעה אשר בפתח בתחפנחס לעיני אנשים יהודים:

¹⁰ ואמרתה אליהמה כוה אמר יהוה צבאות אלוהי ישראל הנני שולח ולקחתי את נבוכדנאצר מלך בבל עבדי

ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהמה:

¹¹ ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:

Verses 12-13 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 44

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כול היהודיים היושבים בארץ מצרים היושבים במגדול ובתחפנחס ובנוף
ובארץ פתרוס לאמור:

² כוה אמר יהוה צבאות אלוהי ישראל אתמה ראיתמה את כול הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כול ערי
יהודה והנם חורבה היום הזה:

³ מפני רעתם אשר עשו להכעיסני ללכת לקטר לעבוד לאלוהים אחרים אשר לוא ידעום המה אתמה
ואבותיכמה:

Verses 4-11 not extant among Dead Sea Scrolls

¹² ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו
בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימותו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה:

⁵ 4QJer^d, Masoretic: *in your hands*. 2QJer has **בידכה**. The difference here is that the older manuscript (2QJer, around 150-200 BCE) shows that the Hebrew letter Hey (ה) was used at the end of words to indicate an 'ah' sound. Between the writing of that manuscript and the writing of 4QJer^d (around 100-50 BCE), instead of using the letter Hey at the end of a word to indicate an 'ah' sound, the "final Kaf" form (ך - referred to as *sofit* (so-feet)) had increased in use, to indicate the ah sound without the need of the letter Hey at the end of a word. The manuscripts among the Dead Sea Scrolls have numerous examples of this.

¹³ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב וברעב ובדבר:

¹⁴ ולוא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים:

Verses 15-30 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 45 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 46

Verses 1-26 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁷ ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כיא הנני מושיעכה מרחוק ואת זרעכה מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד:

²⁸ אתה אל תירא עבדי יעקוב נואם יהוה כיא אתכה אני כיא אעשה כלה בכול הגוים אשר הדחתיכה שמה ואותכה לוא אעשה כלה ויסרתיכה למשפט ונקה לוא אנקכה:

Chapter 47

¹ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתיים בטרם יכה פרקה את עזה:

² כוה אמר יהוה הנה מים עולים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר ויושבי בה וזעקו האדם והיליל כול יושב הארץ:

³ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לוא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים:

⁴ על היום הבא לשדוד את כול פלשתיים והכרתי לצור ולצידון כול שריד עוזר כיא שודד יהוה את פלשתיים שארית איי כפתור:

- ⁵ באה קורחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגוררי:
⁶ הוי חרב ליהוה עד אנה לוא תשקוטי האספי אל תערך הרגעי ודומי:
⁷ איך תשקוטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שמה יעדה:

Chapter 48

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

- ² אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחרוך תלך חרב:
³ קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול:
⁴ נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה:

Verses 5-6 not extant among Dead Sea Scrolls

- ⁷ כיא יען בטחכה במעשיכה ובאוצרותיכה גם אתה תלכד ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד:

Verses 8-24 not extant among Dead Sea Scrolls

- ²⁵ נגדעה קרן מואב וזרועו נשברה נואם יהוה:
²⁶ השכירהו כיא על יהוה הגדילה וספק מואב בקיאו והיה לשחוק גם הוא:
²⁷ ואם לוא לשחוק היאה היתה לכה ישראל אם בגנבכה נמצא כיא מדי דבריכה בו תתנוודדי:
²⁸ עזובי עריך ושכוני בסלע יושבת מואב והיי כיונה תקנני בעברי פי פחת:
²⁹ שמעו נא גאון מואב גאה מאוד גאוונו ואיננו וגאותו ורום לבבו:
³⁰ אני ידעתי נואם יהוה עברתו ולוא כן בדיו לוא כן עשתה:
³¹ על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרשת יהגה:

- 32 מבכי יעזר אבכה לך גפן שבמה נטישותיך עברו ים עד ים יעזר נגעו ועל קיצך ועל בצירך שודד נפל:
33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקשים השבתי לוא ידרוך הידד הידד ליא הידד:
34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצוער ער חורונים עגלת שלישיה כיא גם מי נמרים
למשמות יהיו:
35 והשבת למואב נואם יהוה מעלה ו במה מקטיר לאלוהיו:
36 על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה על כן יתרת עשה אבדו:
37 כיא כול רואש קורחה וכול זקן תגרע על כול ידים גדודות ועל מותנים שק:
38 על כול גגות מואב וברחובותיה כלה מספד כיא שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נואם יהוה:
39 איך חתה הילילו איך הפנו עורף מואב בוש והיה:

Verse 40 not extant among Dead Sea Scrolls

- 41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה:
42 ונשמד מואב מעם כיא על יהוה הגדיל:
43 פחד ופחת ופח עליכה יושב מואב נואם יהוה:
44 הנס מפני הפחד יפול אל הפחת והעולה מן הפחת ילכד בפח כיא אביא אליה אל מואב שנת פקודתם נואם
יהיה:
45 בצל חשבון עמדו מכוח נסים כיא אש יצא מחשבון ולהבה מקרית סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד בני
שאון:

Verses 46-47 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 49

Verses 1-10 not extant among Dead Sea Scrolls

10 כי אני השפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לוא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו:

Verses 11-39 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 50

Verses 1-3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 בימים ההמה ובעת ההיא נאמ יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו:

5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח:

6 צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם:

Verses 7-46 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 51-52 not extant among Dead Sea Scrolls